

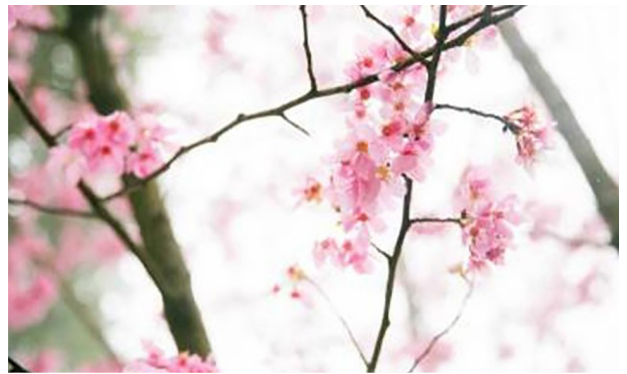
Божие СЛОВО

ГОДИНА XXXIV, БРОЙ 02 (293) • 2024 година

ISSN 08615519

цена 0,60 лв.

ПРОШКАТА

„А вие се молете така: Отче наш, Който си на небесата, да се свети Твоето име!

Да дойде Твоето царство; да бъде Твоята воля, както на небето така и на земята;

*Дай ни днес ежедневния хляб и прости ни дълговете, **както и ние простихме на нашите длъжници;** и не ни въвеждай в изкушение, но избави ни от лукавия,*

защото царството е Твое, и силата, и славата, до вековете. Амин.“ (Ев. Матей 6:9-13)

В най-известната молитва на света наблюдаваме възхвала на Бога, молба за ежедневния хляб; молба за прощаване на греховете ни; молба за предпазване от зло и злият противник и завършва отново с възхвала на Бога.

Има само една фраза, която се различава от останалите части на молитвата и тази фраза по същество не е молитва към Бога, а **наша отговорност**, която Бог ни поставя като изискване. Коя е тази фраза?

„Както и ние простихме на нашите длъжници.“

Господ Иисус прави единствения Си коментар върху молитвата „Отче наш“, точно върху тази фраза: „Защото, ако вие простите на хората съгрешенията им, то и небесният ви Отец ще прости на вас.“

Но ако вие не простите на хората съгрешенията им, то и вашият Отец няма да прости вашите съгрешения.“ (Ев. Матей 6:14, 15)

Вижте, освен възхвалата към Бога в началото и края на молитва-

та, има молба за ежедневния хляб; молба за прощаване на греховете ни, молба за предпазване от зло и лукавия; Молбата за ежедневния хляб – за земята; Молба за предпазване от зло и лукавия – за земята (лукавият го няма на небето); Молба за прощаване на греховете – за вечността.

Аз вярвам, че именно поради това Господ Исус обърна специално внимание на тази част, понеже прошката е нашият „билет“ към небето.

Спасението е входът към небето, за да сме спасени, трябва да сме простени. **Без прощение, няма спасение, понеже не е по заслуги, а е по благодат!**

„Защото по благодат сте спасени чрез вяра, и то не от сами вас; това е дар от Бога; не чрез дела, за да се не похвали никой.“

(Ефесяни 2:8, 9)

Ние сме спасени чрез опрощаване на нашите грехове.

„И рече им: Така е писано, че Христос трябва да пострада и да възкръсне от мъртвите в третия ден, и че трябва да се проповядва в Негово име покаяние и **прощение на греховете** между всичките народи, като се започне от Ерусалим.“

(Ев. Лука 24:46, 47)

Старозаветните жертви, бяха примирителни жертви. Те покриваха греховете. Христос стана спасителна жертва. В Христос, Бог ни прости греховете. В Него имаме изкуплението си чрез кръвта Му, прощението на прегрешенията ни, според богатството на Неговата благодат.

Кога трябва да прощаваме? На християнския празник „Прощка“ ли? На Великден или на някоя задушница?

1. Когато се молиш с молитвата „Отче наш“, трябва да си простил

Иначе не можеш да искаш прошка от Отец, ако не си простил на твоите длъжници.

2. Когато се молиш за каквото и да е проблем

„А Исус в отговор им каза: Имайте вяра в Бога. Истина ви казвам: Който рече на тая планина: Дигни се и хвърли се в морето, и не се усъмни в сърцето си, но повярва, че онова, което казва, се съд-

Г-р Владимир и Борислава Владимирови

ва, ще му стане.

Затова ви казвам: Всичко каквото поискате в молитва вярвайте, че сте го получили, и ще ви се събъдне.“ (Ев. Марка 11:22)

И често цитатът на проповедници на вярата спира до тук. Но параграфът в Словото продължава: „И когато се изправите на молитва, прощавайте, ако имате нещо против някого, за да прости и Отец ви, Който е на небесата, вашите прегрешения. Но ако вие не прощавате, то нито Отец ви, Който е на небесата, ще ви прости съгрешенията.“ (Ев. Марка 11:25, 26)

Прощката не е заради другия, но е заради теб самия. Това е едно от малките изключения в Новия Завет, където Бог поставя такъв непреклонен стандарт за нашето поведение, който определя Неговото поведение към нас:

Ако ние сме зли – Бог е добър; Ако ние сме неверни – Бог е верен; Ако ние сме неправедни – Бог е праведен; Ако ние не прощаваме – И Бог НЕ ни прощава.

3. Когато взимаме Господна трапеза

„И когато ядяха, Исус взе хляб, благослови, и го разчупи и като го даваше на учениците, рече: Вземете яжте; това е Моето тяло.

Взе и чашата, и, като благодари, даде им, и рече: Пийте от нея

всички! Защото това е Моята кръв на Новия завет, която се пролива за прощаване на греховете.“

(Ев. Матей 26:26-28)

Именно заради прошката (по мое мнение) в I Посл. Коринтяни 11:28 пише: „Но да изпитва човек себе си, и така да яде от хляба и да пие от чашата.“

4. Когато и да е, когато имаш причина

„Тогава Петър се приближи и Му рече: Господи, до колко пъти, като ми съгреши брат ми, да му прощавам? До седем пъти ли? Исус му рече: Не ти казвам: До седем пъти – до седемдесет пъти по седем.“

(Ев. Матей 18:21, 22)

Интересен е контекстът, в който Петър зададе на Господа този въпрос. Внимание заслужава отговорът на Господ, както и **Притчата за безмилостния слуга**: „Затова небесното царство прилича на един цар, който поиска да прегледа сметките на слугите си.

И когато започна да ги преглежда, докараха при него един, който му дължеше десет хиляди таланта. И понеже нямаше с какво да заплати, господарят му заповяда да продадат него, жена му и децата му и всичко, което имаше, и дългът да бъде платен.

Затова слугата падна, кланяше му се и каза: Господарю, имай

търпение към мен и ще ти платя всичко. И господарят на този слуга, понеже го съжали, пусна го и му опрости заема.

Но този слуга, като излезе, намери един от съслужителите си, който му дължеше сто динария; хвана го и го душеше и каза: Плати това, което ми дължиш.

Затова съслужителят му падна, молеше му се и каза: Имай търпение към мен и ще ти платя. Но той не искаше, а отиде и го хвърли в тъмница – да лежи, докато изплати дълга.

А съслужителите му, като видяха станалото, дълбоко се огорчиха; дойдоха и казаха на господаря си всичко, което беше станало.

Тогава господарят му го привика и му каза: Лукав слуга! Аз ти простих целия онзи дълг, понеже ми се примоли. Не трябваше ли и ти

да се смилеш над съслужителя си, както и аз се смелих над теб?

И господарят му се разгневи и го предаде на мъчителите да го изтезават докато изплати целия дълг. **Така и Моят небесен Отец ще постъпи с вас, ако не простите от сърце всеки на брат си.**

(Ев. Матей 18-35)

Истинската прошка не омаловажава лошата постъпка, но отнема обвинението от човека, който я е направил и дава нов шанс за

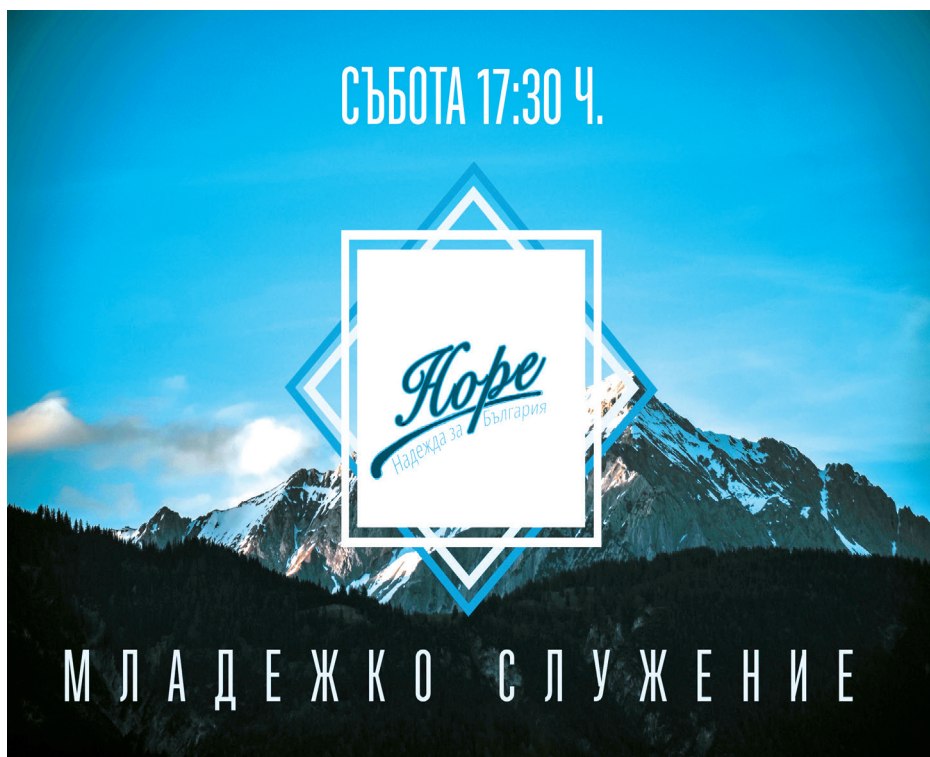
промяна и възстановяване.

Прошката не означава да търпиш провиненията и да трупаш омраза или желание за възмездие.

Причината, поради която противникът ни е много фокусиран върху това да не си прощаваме – липсата на единство.

Имаме право да избличаваме и да не се съгласяваме с неправдата, но нямаме право да не прощаваме на виновника.

П-р Владимир Владимиров

"Никой да не презира твоята младост, но бъди на вярващите пример в слово, в поведение, в любов, в дух, във вяра, в чистота."

(1 Тимотея 4:12)

Тимотей е на около 30-35 години, когато апостол Павел пише тези редове до него. Като млад човек, той е бил като теб и мен. Имал е своите силни и слаби страни, грижи и изпитания. Апостолът го назидава да води такъв живот, че да не дава повод на никого да го обвинява.

1. Пример в слово

Постоянствай в изучаване на Библията. Именно тя ще те научи как да живееш. "Бъдете обаче изпълнители на словото, а не само слушатели, да лъжете себе си... който вникне в съвършения закон на свободата и постоянства, той, като не е забравил слушател, а деятелен изпълнител, ще бъде блажен в дейността си..." (Яков 1:22-25)

Друг аспект на това да бъдеш пример в слово е да си пример в говорене. "Така и езикът е малка част, но с големи неща се хвали... езика никой човек не може укроти; неудържимо зло е

пълнен със смъртоносна отрова; ...който не греши в говорене, той е съвършен мъж, способен да обуздае и цялото тяло..." (Яков 3:2-9) Да говориш различно от светските хора - без лъжи, цинизми, подигравки - това вече е стъпка към благовестие.

2. Пример в поведение

• Поведението ти трябва да бъде различно от поведението на невярващите младежи. Не се страхувай да бъдеш различен. Не се съобразявай с тяхната ценностна система. Не ходи по техните пътища.

• Поведението ти трябва да бъде достойно за името, с което се наричаш: "...та да постъпвате достойно за Бога, като Му угождавате във всичко, като принасяте плод във всяко добро дело и растете в познаването на Бога."

(Колосяни 1:10)

3. Пример в любов

• Любов към Бога. Да любиш Господа с цялото си сърце, с целия си ум, с всичката си сила. И да пазим Заповедите Му.

• Любов към другите. Да любиш ближния си както себе си. "По това ще ви познаят, че сте мои ученици, ако имате любов помежду си..."

4. Пример в дух

• Да ходиш по Духа - така ще бъдеш добър пример за вярващи и невярващи. Словото ни учи, че трябва да сме изпълнени с дух "не на страх, а на сила, любов и себевладение..."

5. Пример във вяра

• "А вярата е твърда увереност в неща, за които се надяваме, убеждение в неща, които не се виждат..." Не се обезсърчавай от обстоятелствата! Бог винаги има изходен път - не се съмнявай в това. Дръж здраво тази изповед.

• Бъди верен. В Библията пише, че верния в малкото ще бъде верен и в многото. Не си намирай извинения!

6. Пример в чистота

• Словото казва: "Блажени чистите по сърце, защото те ще видят Бога..." Ти си отговорен да бъдеш пример. Това не е само добро пожелание. Всеки един от нас носи тази отговорност пред Бога.

• Внимавай на себе си и на поучението си, постоянствай в това. Като правиш това, ще спасиш себе си и слушателите си. Имай дръзновение за Господните дела. Служи така, че да вземеш за награда "венеца на живота..."!

СПЕЧЕЛЕНЕТО ЗАШИТЕ ДЕЦА ЗА ИИСУС ХРИСТОС

СИЛАТА НА БОЖИЯТА ЛЮБОВ

Ако Бог е откъм нас, кой ще бъде против нас?

Онзи, Който не пожела Сина Си, но Го предаде за всички ни, как няма да ни подари заедно с Него и всичко?

Кой ще обвини Божиите избрани? Бог ли, Който ги оправдава?

Кой е онзи, който ще ги осъжда? Христос Иисус ли, Който умря, а при това и беше възкресен от мъртвите, Който е от дясната страна на Бога и Който ходатайства за нас?

Нищо не може да ни отлъчи от Божията любов, която е в Иисус Христос, нашия Господ.

ПЪРВОСВЕЩЕНИЧЕСКАТА МОЛИТВА НА ИИСУС ХРИСТОС

Иисус вдигна очите Си към небето и каза: Отче, настана часът; прослави Сина Си, за да Те прослави и Синът Ти, както си Му дал власт над всяко създание да даде вечен живот на всички, които си Му дал.

А това е вечен живот, да познаят Теб, единственият истинен Бог и Иисус Христос, Когото си изпратил.

Не се моля да ги вземеш от света, но да ги пазиш от лукавия.

Освети ги чрез истината; Твоето слово е истина.

И не само за тях се моля, но и за онези, които биха повярвали в Мене чрез тяхното учение, да бъдат всички едно; както Ти, Отче, си в Мен и аз в Тебе, така и те да бъдат в Нас едно, за да повярва светът, че Ти си Ме пратил.

И славата, която Ти Ми даде, аз я дадох на тях; за да бъдат едно, както и ние сме едно; аз в тях и Ти в Мене, да бъдат свършени в единство; за да познае светът, че Ти си Ме пратил и си възлюбил тях, както си възлюбил Мен.

(Ев. Йоан, гл. 17)

КАК ДА НАСЛЕДЯ ЖИВОТА ВЕЧЕН?

С този въпрос един експерт в познаването на Мойсеевия закон се обърна към Исус Христос. Не че дълбоко размишляващ, той се изправил пред забулената тайна на вечността.

Нито пък лутайки се в пътищата, се стараеше да намери пътя за влизане в царството Божие. Той просто го изпитваше, казвайки: "Учителю, какво да направя, за да наследя вечен живот?,"

Мислите ли, че е правилно творението да изпитва Създателя? По-скоро е писано: "Да не изпитваш Господа, Твоя Бог.,"

Спомням си как един учител, когато влизал в клас, казвал на своите ученици: "Сега ще трябва да бъдете изпитани малко. По-добре сега отколкото, когато се натрупа материала.,"

Бог не трябва да бъде изпитван. Творението ще рече ли на Твореца: "Защо така си ме направил?," По-добре е човек да се бои, а не да високоумства. Бог на горделивите се противи, а на смирените разкрива тайните на своите намерения. На законника Исус в отговор каза:

"Какво е писано в Закона, как четеш? А той в отговор каза: Да възлюбиш Господа твоя Бог от всичкото си сърце, от всичката си душа, с всичката сила и с всичкия си ум и ближния си както себе си.,"

(Ев. Лука 10:27)

За този отговор Исус го похвалил: "Право си отговорил; това стори и ще живееш.,"

В живота пред Бога не е най-важното колко много знаеш, а до каква степен можеш да приведеш в живот минимума от това, което знаеш.

Щом разбра, че въпросът не е само до философски спор, но до практика и живот, законникът започна гъвкаво да се оправдава: "А кой е моят ближен?,"

В този разговор ние откриваме перфектно познаване на Закона от страна на експерта. И още: Исус, светлината на света, разкри съдържанието, скрито в написания текст.

Целият Закон и Пророците имат за основа тези две кръстосващи се прави. Отношението на човек към Бога - вертикалната страна, и отношението към ближния - хоризонталната страна на кръста.

Последва въпрос: "Кой е моят ближен?," Отворете Евангелието на Лука и в глава десета ще намерите класическата **Притча за добрия**

самарянин. Как един човек на път от Ерусалим към Ерихон налита на разбойници, които го събличат и нараняват и го оставят проснат на земята полумъртъв.

Оттам минава свещеник и като го вижда

*Епископ Милчо (1947-2010) и Ани Тотеви,
основоположници на църква
„Дом на радост“ през 1988 г.*

минава на отсрещната страна. Също и левит преминава отсреща. "Но един самарянин, като пътуваше, дойде на мястото, където е той, и като го видя, смили се, приближи се, та превърза раните му, като изливаше на тях масло и вино. После го качи на собственото си добиче и се погрижи за него.

И на другия ден извади два динара, та ги даде на господаря и рече: Погрижи се за него, и каквото повече похарчиш, на връщане аз ще ти заплатя.

Кой от тия тримата ти се вижда ближен на попадналия сред разбойниците?

Той рече: Оня, който му показва милост. Исус му каза: Иди и ти прави така.,"

(Ев. Лука 10:33-36)

Веднъж на открита евангелизация в Сибир нашият тим игра в един парк драма "Добрия самарянин.,. Когато представлението свърши,

аз попитах деца от един клас, които ни гледаха заедно с учителките си: "Деца, кой е вашият ближен?," И те в хор отговориха - нашата учителка.,"

Този въпрос съм задавал и на американски тинейджъри. "Вие от малки знаете, че не трябва да разговаряте с непознати на улицата. Всеки контакт с непознат крие опасност за вас.,"

Но как тогава ще открием нашия ближен? Това вече е валидно и за хората у нас. Днес хората са се свили в страх да не получат неочакван удар или грабеж на улицата, в автобуса или асансьора. **Тогава как да помогнем на нашия ближен?** Хората на улицата са безразлични, когато виждат, че някого го пребиват, и не се притичват на помощ, за да не пострадат.

Къде е нашият ближен?

И все пак има добър самарянин. Той продължава да пътува от град на град. Той е като добрия реиндър, който идва на мястото на престъплението с риск на живота си или като добрия огнеборец, проникнал в запалената къща през пламъците с цел да спаси човешки живот.

Има добри самаряни и в спешните отделения на болниците. Но има и на улицата. Добрият самарянин от класическата притча имаше магаре, масло, вино и малко пари.

Всичко това включи в спасителната операция за пострадалия. Най-важното е, че той си свърши работата докрай. След като проми раните и ги превърза, той качи пострадалия на магарето и го настани в странноприемницата. После плати цената на престоя и обеща да се върне и да доплати всички разходи.

Приятелю, ако хората днес са станали коравосърдечни и студени, помни, че има един, който влезе на Цветница, яхнал на магаре, който помазва с небесен елей раните на страдащите и с виното (символ на Неговата пролята кръв) Той ни пречиства от грехове и престъпления.

И като ни възкреси, тури ни да седнем в небесни места в Христа Исуса. И казва: Отче, да не изгубя ни един от тези, които Ти ми даде. Ще се върна и ще ги посетя в последния ден, за да бъде радостта им пълна.

Исус може да бъде твоя ближен, Той никога няма да те остави на пътя. Приеми Го!

От това ще дойде добро за теб. Само така можеш да влезеш във Вечния живот.

Еп. Милчо Тотев

Какво искаш да ти сторя?

В Стария завет, в Книгата Исус Навиев, гл. 6, четем: „А Ерихон беше укрепен и затворен заради израилтяните. Никой не излизаше и никой не влизаше...“

Как можеше да бъде превзет такъв град? Само с Божия намеса, с вяра, с глас на победа. „И Господ каза на Исус: „Ето, предадох в ръката ти Ерихон, царя му и силните му храбри мъже. Ходете около града, всички военни мъже и обиколете града веднъж. Така да правите шест дни...“

А на седмия ден станаха рано на зазоряване и обиколиха града седем пъти. И на седмия път, като свиреха свещениците с тръбите, Исус каза на народа: Извикайте, защото Господ ви предаде града... И тъй, когато свещениците засвириха с тръбите и като чу народът тръбния глас, нададе народът гръмлив глас и стената рухна до основи; и хората влязоха в града, всеки право напред и превзеха града...

В онова време Исус изказа пророчество: „Проклет пред Господа онзи човек, който стане да съгради този град Ерихон; върху смъртта на първородния си син ще сложи основите му и върху смъртта на най-малкия си син ще постави портите му.“

Въпреки предупреждението, след години ветилецът Хийл, в дните на цар Ахав построява Ерихон - Града на палмите, наречен така, защото е разположен около оазис със средна годишна температура 33-34°C – климат на вечно лято. „Тури основите му със смъртта на първородния си син Авирон и постави вратите му със смъртта на младия си син Селув, според словото, което Господ говори чрез Исуса, Навиевият Син. (III Царе 16: 34)

И така, в Светото Евангелие от Марка, 10 глава, четем отново за града Ерихон.

Господ Исус се прближава до

Дойдоха в Ерихон; и когато Исус излизаше от Ерихон с учениците Си и с едно голямо множество, Тимеевият син Вартимей, един сляп просяк, седеше край пътя. И като чу, че бил Исус Назарянинът, започна да вика: Исусе, сине Давидов, смили се над мен! И мнозина го мъмреха, за да млъкне; но той още повече викаше: Сине Давидов, смили се над мен!

И така, Исус се спря и каза: Повикайте го. Повикаха слепеца и му казаха: Дерзай, стани, вика те. И той си хвърли дрехата, скочи и дойде при Исус.

Исус заговори и му каза: Какво искаш да направя за тебе? Слепецът Му каза: Учителю, да прогледна. А Исус му каза: Иди си, твоята вяра те изцели. И той веднага прогледна и тръгна след Него по пътя. (Ев. Марк, гл. 10)

града, следван от множество хора. Край пътя седи слепец, за да проси. Той е Тимеевият син Вартимей. Толкова невзрачен и назначителен, че не го назовават по име, а споменават баща му! Този човек имаше сериозен проблем. Поради слепотата си не можеше да работи и да изкарва прехраната си. Разчиташе на милостта на хората.

Бог беше заповядал на израилтяните да се грижат за такива хора. И като чу Вартимей, че бил Исус Назарянинът, започна да вика, казвайки: „Исусе, Сине Давидов, смили Се над мене. И мнозина го мъмреха, за да млъкне; но той още повече викаше: „Сине Давидов, смили се над мене!“ И тъй Исус се спря и рече: „Повикайте го.“ Викат слепеца и му казват: „Дерзай, ста-

ни, вика те.“

Исус не беше безразличен към слепеца. Той не е безразличен и към теб. Той знае каква е твоята съдба, какво се случва. Нека си зададем въпроса: „Имаше ли право Вартимей да си мисли, че Бог не го обича? Каква вина имаше, за да се роди сляп? Да е беден, да живее в нищета. Можеше ли да има гняв в сърцето му?“ Когато си в проблем и изпитание, роптаеш ли против Бога или викаш за помощ като слепеца?

Вартимей нямаше гняв в сърцето си. В Синагогата той слушаше Писанията, в сърцето му имаше вяра, че ще дойде Месията.

„И ще израсте пръчка от Есеевия пън, и фиданка от корените му ще носи плод; и Духът Господен ще почива на Него – дух

на мъдрост и разум, дух на съвет и на сила, дух на знание и на страх от Господа; и Той ще се наслаждава в страха от Господа. **Той няма да съди според каквото вижда с очите Си, нито ще решава каквото чува с ушите Си, но с праведност ще съди сиромасите и и със справедливост ще решава и за смирението по земята.**“ (Пророк Исаия, 11: 1-5)

Неслучайно Вартимей викаше: „Сине Давидов, смили се над мен!“ Какво направи слепецът, когато Иисус го повика? Хвърли дрехата си и скокна, та дойде при Него. И Иисус проговори и му каза: „Какво искаш да ти сторя?“ Слепецът Му рече: „Учителю, да прогледна.“

Само Господ прави глухият да чува, слепият да гледа, куцият да ходи. В този момент вярата на Вартимей беше изпитана. Бог му беше открил чрез Святия Дух, че Иисус не е само велик пророк и учител, Който върши велики дела и чудеса. Вартимей знаеше, че стои пред Месията, пред Спасителя – Единородния Син на Отца. Кой е за теб Иисус? И днес има хора, които приемат Иисус само като велик пророк и учител. А не като Божий Син, Който има власт и сила да прощава грехове-

Слепецът Вартимей – последният излекуван от Иисус преди влизането Му в Ерусалим

те ни, да изцерява болестите ни и чрез вяра в Неговото име да намерим спасение за безсмъртната си душа.

Вартимей съзря Иисуса като Спасител. Съзря Неговата любов и вяроност. И поиска това, от което най-много се нуждаеше – да прогледне. И го получи. „И Иисус му рече: Иди си, твоята вяра те изцели!“ И той веднага прогледна и тръгна след Него.

Ние вярваме, че Бог може всичко, но не вярваме, че ще го направи за нас. Искаме в молитва. Като не получим веднага отговор, се отчайваме и преставаме да искаме. А Вартимей показа вяра. Хвърли дрехата си, която по онова време е била отличителен знак. И не само това – скочи бързо и отиде при Иисуса.

Господ задава същия въпрос и на нас: „Какво искаш да ти сторя?“ Бог ни обича. Неговата благодост и вяроност са неизследими. Иисус иска да ни даде повече от това, което мислим или искаме.

На Него Отец даде цялата власт и сила, както на небето, така и на земята. Вартимей беше последният изцерен човек, преди Иисус да влезе тържествено в Ерусалим на Цветница.

Днес Бог ни дава шанс да бъдем благословени!

Ани Тотева

Via Dolorosa (в буквален превод от латински „Пътят на болката“) е улица в стария Йерусалим, по която се смята, че е минал с кръстния си товар Иисус Христос към мястото на разпятието – Голгота. По Via Dolorosa са девет от четиринадесетте спирки по Кръстния път на Иисус.

Via Dolorosa е тясна и крива уличка, свързваща крепостта Антония с църквата „Възкресение Христово“, и има дължина около 600 метра, като днешното ѝ трасе е установено през XVIII век. Тя е популярно място за християнските поклонници.

На снимката вляво се вижда четвъртата спирка, където Божият Син се среща с майка Си – Дева Мария.

ПРАЗНИКЪТ ЦВЕТНИЦА

Още три километра и щяха да бъдат в Ерусалим! Градът лежеше отвъд последната гора от смокинови дървета, в края на Маслиновия хълм. Иисус и приятелите Му си почиваха встрани от пътя, притихнали под обедното слънце - всеки със собствените си мисли. Иисус говореше тихо на двама от учениците до Него:

– Идете в селото, което е на среща – и Той посочи къщите, недалеч от пътя. – Там ще намерите завързано магаренце – никой още не го е яздил. Отвържете го и ми го докарайте. А ако някой ви попита: Защо го отвързвате?, просто кажете: То е потребно на Господа.”

Учениците така и сториха. Намериха къща с две магарета – магаренце и магарница. Завързани за халка на стената, те стояха кротко на слънцето и размахваха опашки.

А когато собственикът излезе и попита: “Защо отвързвате магаренцето?”, те отвърнаха: “То е потребно на Господа.” И поведоха магаренцето назад по пътя. Простряха дрехи върху крехкия гръб на магаренцето, за да направят седло, и Иисус внимателно го яхна, като го държеше нежно, но здраво за шията. След това малката група потегли към Ерусалим.

В това време на пътя се събираше огромна тълпа. Известието, че идва Иисус, Който върна обратно Лазар към живот, беше обходило бързо града. А като видяха Иисус да язди към Ерусалим, мнозина си спомниха старото пророчество: избрания от Господа Цар ще дойде не в блясък, яздец на кон, а смирен - на магаре.

Някой извика за поздрав, след това още един. Скоро всички гръм-

ко приветстваха своя Цар. Начупиха ниските клони от палмовите дървета, размахваха ги като знамена и направиха килим от листа по пътя. Някои дори простираха дрехите си – един разноцветен килим, достоен за кралска процесия.

От върха на хълма Ерусалим лежеше пред тях като географска карта и те започнаха да се спускат надолу, към града. Магаренцето внимателно стъпваше и избираше пътя си напред. Всички започнаха да пеят и да плясат с ръце от възторг.

– Благословен е Царят – викаха те, - Който иде в името Господне!
Мир на небето и слава във висините!

Децата пееха и танцуваха пред Него, хората викаха и пляскаха с ръце, палмовите клонки се развяваха и плющяха.

Само фарисеите наблюдаваха с мрачни лица от ъглите на улицата. Не им се нравеше славата на Иисус и един, който вече не можеше да се сдържа, изкрещя:

– Учителю, обуздай Твоите ученици.

Но Иисус отвърна:

– Казвам ви, че ако тези млъкнат, камъните по пътя ще завикат.

И така те стигнаха до Ерусалим. Като видяха града, който обичаше и където скоро щеше да умре, Иисус заплака. Нощта Той прекара във Витания, в дома на Марта и Мария.

На следващата сутрин се завърна в Ерусалим и отиде в храма да поучава. А като влезе там, изпъди продавачите и купувачите, прекатури масите на сарафите и сергиите им (както при едно друго Негово посещение).

– Писано е – каза им Той, – домът Ми е дом за молитва, а вие го направихте разбойнически вертеп.

И поучаваше всеки ден в храма, а хората Го слушаха и се облягаха на Неговите думи.

„Идете в селото, което е отсреща; и веднага ще намерите вързана ослица и осле; отвържете ги и ми ги докарайте. И ако някой ви каже нещо, отговорете: На Господа трябва и веднага ще ги изпрати.

А това стана, за да се сбъдне изреченото от пророка, който казва:

- Кажете на Сионовата дъщеря: Ето, твоят Цар иде при тебе, кротък и възседнал на осел и на осле, рожба на ослица.”

(Ев. Матей 21:2, 4)

Христос воскресе!

“А когато се мина събота-та, Мария Магдалина, Мария Якововата майка и Саломия купиха аромати, за да дойдат и Го помажат. И в първия ден на седмицата идват на гроба много рано, когато изгря слънцето.

И думаха помежду си: Кой ще ни отвали камъка от гробната врата? – защото беше твърде голям. А като повдигнаха очи, видяха, че камъкът бе отвален.

И като влязоха в гроба, видяха, че един юноша седеше отдясно, облечен в бяла одежда; и много се зачудиха.

А той им казва: **Недейте се учудва; вие търсите Исуса Назарянина, разпнатия. Той възкръсна; няма Го тука; ето мястото, гдето Го положиха.** Но идете, кажете на учениците Му и на Петра, че отива преди вас в Галилея; там ще Го видите, както ви каза.

И като възкръсна рано, в първия ден на седмицата, Исус се яви първо на Мария Магдалина, от която бе изгонил седем бяса. Тя отиде и извести на тия, които бяха Го придружавали и които Го жалееха и плачеха.

Но те, като чуха, че бил жив и че тя го видяла, не повярваха. Подир това се яви в друг образ на двама от тях, когато вървяха, отивайки в село.

И те отидоха и известиха на

Божий гроб в Йерусалим е посещаван от хиляди християни от цял свят.

В Ев. Матей, гл. 27 четем:

„И когато се свечери, дойде един богаташ от Ариматей на име Йосиф, който също беше ученик на Исус. Той дойде при Пилат и поиска тялото на Исус. Тогава Пилат заповяда да му се даде. Йосиф, като взе тялото, обви го с чиста плащеница и го положи в своя нов гроб, който беше изсякъл в скалата; и като привали голям камък на гробната врата, си отиде.

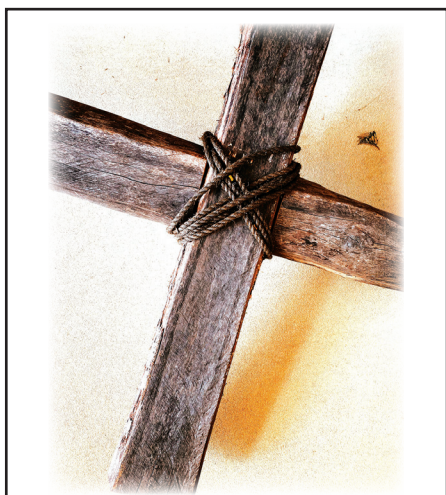
другите; но нито на тях повярваха.

После се яви на самите единнадесет ученика, когато бяха на трапезата, и смъмра ги за неверието и за жестоко сърдечие им, дето не повярваха на тия, които Го бяха видели възкръснал.

И рече им **Великото поръчение: “Даде Ми се всяка власт на**

небето и на земята. Идете, прочее, научете всичките народи и кръствайте ги в името на Отца и Сина и Светия Дух, както ги учите да пазят всичко, що съм ви заповядал!

И ето – Аз съм с вас, през всичките дни до свършека на века! Амин!”

Божият Син казва: “Който повярва и се кръсти, ще бъде спасен, а който не повярва, ще бъде осъден.

Аз съм светлината на света; който Ме следва, няма да ходи в тъмнината, но ще има светлината на живота.

И знамения ще придружават повярвалите в Мене!

И тъй, след като им говори, Господ Исус се възнесе на небето, и седна отдясно на Бога.”

Пълноценен живот в Христос

Във Витания, където живееха Мария и сестра ѝ Марта, имаше един болен човек на име Лазар. (Мария беше същата тази жена, която помаза Господа с миро и избърса краката му с косата си. Болният Лазар беше неин брат.) Затова сестрите изпратиха човек да каже на Исус: „Господи, твоят скъп приятел е болен.“

Като чу това, Исус каза: „Тази болест не е смъртоносна, а е за слава на Бога, за да може Божият Син да се прослави чрез нея.“ (Исус обичаше Марта и сестра ѝ, и Лазар.) Като чу, че Лазар е болен, той остана още два дни на мястото, където беше.

След това каза на учениците си: „Да се върнем в Юдея... Нашият приятел Лазар е заспал, но аз отивам да го събудя. Учениците отговориха: Господи, щом спи, значи ще се оправи!“ Исус говореше за смъртта на Лазар, но те помислиха, че има предвид естествения сън. Затова Исус ясно им каза: „Лазар е мъртъв. Заради вас се радвам, че не бях там, защото сега ще повярват. Но нека отидем при него.“

Тогава Тома (наречен Близък) каза на другите ученици: „Да отидем и ние, за да умрем с него.“ Когато Исус пристигна във Витания, тялото на Лазар вече четири дни лежеше в гробницата. А Витания се намираше само на около три километра от Ерусалим, така че много юдеи бяха дошли при Марта и Мария да ги утешават за загубата на брат им. Марта чу, че Исус идва, и отиде да го посрещне, а Мария остана у дома.

Тогава Марта каза на Исус: „Господи, ако ти беше тук, брат ми нямаше да умре. Но аз зная, че и сега Бог ще ти даде всичко, което поискаш от Него.“ Исус ѝ каза: „Брат ти ще възкръсне.“ Марта отговори: „Зная, че ще възкръсне при възкре-

Възкресението на Лазар

сението в последния ден.“ Исус ѝ каза: „**Аз съм възкресението и животът. Който вярва в Мен, макар и да умре – ще живее, и всеки, който живее и вярва в мен, никога няма да умре. Вярваш ли в това?**“

„Да, Господи! – отвърна тя. – Вярвам, че ти си Месията, Божият Син, който трябваше да дойде в света.“ След като каза това, Марта се върна, извика сестра си Мария и когато бяха сами, ѝ каза: „Учителят е тук и те вика.“

Щом чу това, Мария бързо стана и отиде при Него. (Исус още не беше влязъл в селото, а стоеше там, където го беше посрещнала Марта.) Юдеите, които бяха в къщата заедно с нея и я утешаваха, видяха, че Мария става и забързано излиза навън. Те я последваха, мислейки, че тя отива да скърби при гробницата. Когато Мария пристигна на мястото, където беше Исус, и Го видя, падна в краката му и каза: „Господи, ако ти беше тук, брат ми нямаше да умре.“

Исус я видя как плаче и как

плачат юдеите, дошли с нея, и дълбоко се нажали и развълнува. „Къде го погребяхте?“ – попита Той. Казаха му: „Господи, ела да видиш.“ Исус се просълзи. Тогава юдеите казаха: „Виж колко го е обичал!“

А някои попитаха: „Нима този човек, който върна зрението на слепаца, не можеше да спаси Лазар от смърт?“ Исус отново се натъжи и отиде при гробницата, която беше една пещера, затворена с голям камък. Исус каза: „Отместете камъка!... Тогава отместиха камъка. Той вдигна поглед и каза: „Отче, благодаря Ти, че Ме чу. Зная, че винаги Ме чуваш, но казвам това заради хората наоколо, за да повярват, че Ти Ме изпрати.“ След това извика със силен глас: „Лазаре, излез!“ Мъртвият излезе навън. Ръцете и краката му бяха обвити в платно, а лицето му беше покрито с кърпа. Исус им каза: „Разпвийте го и го оставете да си върви.“

(Ев. Йоан 11:1-44)

Господи, ако ти беше тук...

Къде е Бог в тази ситуация?

Защо е безразличен? Нима не вижда какво се случва? Нима не Го е грижа за мен, за моите близки?

Не е ли интересно, че никога не мислим, че Бог е подранил или прибързал, а все ни се струва, че се бави. Дали това не е, защото ние нямаме търпение или имаме вяра само за кратко време?

Бог знае! Той вижда и със сигурност не е безразличен, но има своето време, което е точното време и план, който е съвършен, така че Той да се прослави!

Иисус се просълзи

Иисус я (Мария) видя как плаче и как плачат юдеите, дошли с нея, и дълбоко се нажали и развълнува. „Къде го погребяхте?“ – попита Той. Казаха му: „Господи, ела да видиш.“ Иисус се просълзи. Тогава юдеите казаха: „Виж колко го е обичал!“

Нима това беше проява на слабост? Та той беше мъж, беше Божий Син! Не знаеше ли какво следва? Съмняваше ли се в Своя небесен Баща или в Своите способности?

Не, Той просто беше истин-

ски на 100%. Беше починал негов близък приятел. Беше адекватен на ситуацията и спонтанно проявяваше нормална човешка емоция в тъжен момент.

Бог не очаква да сме навити пружини, маскирани актьори или духовни зомбита, а истински във всяка ситуация. Библията казва: „Радвайте се с тези, които се радват и тъжете с тези, които тъжат.“ Иисус заклеимяваше престореността и лицемерието на духовните водачи и учители по Неговото време.

Бог вижда сърцата ни. Дори и хората рано или късно ще разберат какво наистина представляваме. Ако кажем, че нямаме грях, т.е. че не грешим, лъжем себе си и правим Бога лъжец. Ще ви кажа, че ако се държим така сякаш сме по-свети и праведни, или че сме нещо повече от някои хора, сме в същата ситуация. Бог обича и добрия, и злия, и черния, и белия, и мъжът и жената. Той обича човека, но мрази греха.

Христос не дойде да осъди, но да призове грешните на покаяние и да ги спаси. Ако Христос не осъ-

жда, кои сме ти и аз, за да съдим? Извадили ли сме всички греди от очите си като сме се вторачили в съчките в очите на околните?

Христос дава живот в цялата му пълнота

„Аз съм възкресението и животът. Който вярва в Мен, макар и да умре – ще живее, и всеки, който живее и вярва в Мен, никога няма да умре. Вярваш ли в това?“

Вярваш ли го наистина? Христос беше казал малко по-рано: „... Аз дойдох, за да дам живот – живот в цялата му пълнота.“ Животът ти отражение ли е на това? Живееш ли пълноценен живот в Христос? Пълноценен живот тук и сега!

Марта знаеше, че има надежда за живот за брат ѝ Лазар един ден и че той ще бъде възкресен в бъдеще.

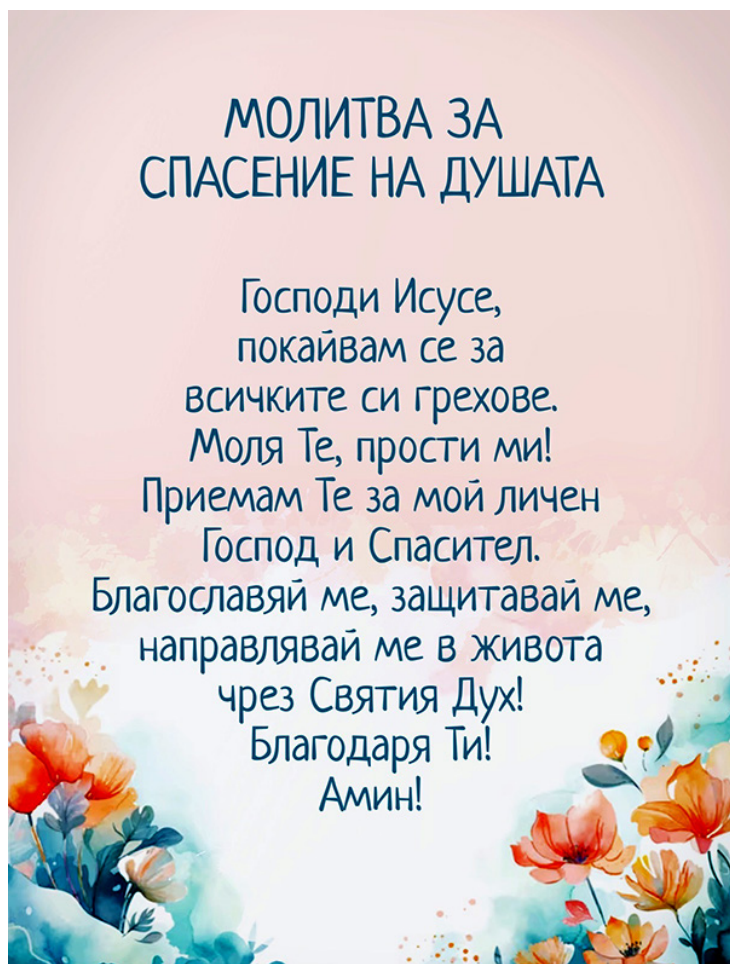
Можеш да изживееш живота си само в очакване на бъдещето и да пропуснеш красотата на живота в Христос днес. А можеш да позволиш на Христос да направи онова, което никой друг не би могъл – да те изпълни с животворния си дух и да ти дари живот в пълнота в Него тук и сега. Има ли нещо, някоя сфера в живота ти, която се нуждае от Божествена намеса, за да живееш пълноценно?

Има ли нужда да бъде възкресена вярата ти, надеждата ти, радостта ти, любовта ти към Бога, към хората или към живота? Защо да отлагаш, защо да изживееш живота си в оплакване и отрицание? Защо да не живееш живота, който Бог е планирал за теб и да се наслаждаваш на всеки подарен от Него и пълноценно изживян миг?

Отвали камъка! Откажи се от предрасъдъците и наслажденията от миналото, отхвърли лъжите на дявола, отхвърли ограниченията в своя ум и позволи на Христос да работи!

Та нали за това дойде Иисус, за да ни даде живот и то в пълнота! Живот, който започва с Него тук на тази земя и продължава във Вечността! Който повярва в Него, ако и да умре физически, ще живее с дух, душа и прославно тяло с Бог завинаги!

Амин!

Загубен или спасен живот?

„Защото, който иска да спаси живота си, ще го изгуби; а който изгуби живота си заради Мене и за благовестието, ще го спаси.“

(Ев. Марка 8:35)

Можеш ли да проумееш смисъла в думите, изказани от Исуса? Какво означава да изгубиш живота си, за да го спечелиш? Не може ли само да спечелиш, без нищо да изгубиш? Заслужава си да помислим от всичко това. Нали става дума за живот. Любезни приятели, попитай себе си. Какво всъщност представлява твоят живот? Има ли смисъл и какви са целите, които преследваш?

Смисълът на горесцитирания стих е: Бог те пита: Готов ли си да се откажеш от твоя суетен живот на неверие, за да придобиеш живот на вяра? Готов ли си да предадеш всичките си грехове, за да получиш опрощение? Ще дадеш ли твоите страхове и болести, за да получиш здраве?

Този твой толкова ценен в твоите очи живот е живот, който трябва да бъде променен. Това не можеш да направиш сам. Призови Исуса на помощ. Скоро ще разбереш каква е разликата между живот без вяра и без Бога и живот, посветен на Него. Господ има за теб мисли за мир, а не за зло,

Аз съм
Възкресението
и Животът!

за да ти даде бъдеще и надежда.

„Истина, истина ви казвам, който слуша Моето учение и вярва в Този, Който Ме е пратил, има вечен живот и няма да дойде на съд, но е преминал от смърт в живот.“
(Ев. Йоан 5:24)

Редакцията на в-к Божието Слово благодари на всички свои читатели и им пожелава Благословени Великденски празници!

АБОНИРАЙТЕ СЕ!

за 2024 година

**Божия църква
„Дом на радост“**

с п-р Вл. и Б. Владимирови
Ви канят на Богослужения
в кв. Люлин 8, ул. Гоце Делчев 112
вторник и петък от 18:30 ч.,
неделя от 11:00 ч.

В Баня,
ул. „Св. св. Кирил и Методий“ 16
четвъртък 18:30; неделя 9:30 ч.

Вестник **Божието Слово**
във вашия дом!

КАТАЛОЖЕН НОМЕР 106
Цена: 3,60 за една година

- 6 пъти в годината
- 12 страници
- цветно електронно издание
- <http://domnaradost.com/bg/multimedia/newspaper.html>

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

1320 София Баня
ул. „Св. св. Кирил и Методий“ 16
Тел.: (02) 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com
Гл. редактор: Ани Тотева

Банкова сметка в BGN:
Банка ДСК
IBAN: BG63STSA93000020198139
BIC: STSABGSF

Предпечатна подготовка
ТЕМТО ЕООД, www.temto.eu